

Ҳаё иймондандир, иймон жаннатдадир

09:02 / 08.08.2021 1709

Ҳаёнинг инсон зоти учун, унинг оиласи, ватани, жамияти ва бутун дунё учун фойдалари сон-саноксиздир. Биз буларнинг баъзиларини эслаб ўтамыз.

1. Ҳаё иймон шуъбаларидан биридир.

Иймон эса ўз ўрнида Аллоҳ таоло инсон зотига берган энг улуғ неъматдир. Иймони бор банданинг ҳаёси бўлади. Иймон мусулмонни гуноҳ-маъсиятлардан тўсганидек, ҳаё ҳам уни тўсади, чунки одам ҳаё қилиб ўша гуноҳларга қўл урмайди.

Имом Бухорий Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан қилган ривоятда:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«نَامِي إِلًا نَمُؤْبُغُشُءَايَحْلَاو، ءَبُغُشَنَوْتَسَوُغُضُبُنَامِي إِلًا».

«Иймон олтмиш неча шўъбадир. Ҳаё иймоннинг бир шўъбасидир», деганлар».

2. Ҳаё гуноҳ-маъсиятларни тарк этишга ундайди.

Табароний Саъид ибн Зайд Ансорий розияллоҳу анҳудан қилган ривоятда:

«У киши Набий соллаллоҳу алайҳи васалламга: «Эй Аллоҳнинг Расули! Менга тавсия қилинг», дейди.

**لُجْرَلَا نَمَّ يِيْحَتْ سَتَا مَكْ، سَلَا عَتَا لَلَا نَمَّ يِيْحَتْ سَتَا نَأَا كِي صَوَا
«كَمْ وَوَقْ نَمَّ حَلَا صَلَا».**

«Сенга ўз қавмингнинг аҳли солиҳларидан бир кишидан қандай ҳаё қилсанг, Аллоҳ азза ва жалладан ҳам шундай ҳаё қилишингни тавсия қиламан», деганлар».

Одамлардан хижолат бўлмасдан беҳаёлигини қилаверадиган киши охири-оқибат Аллоҳ таолодан ҳам хижолат бўлмайдиган ҳолатга тушиб қолади.

3. Ҳаё Пайғамбарларнинг суннатлари ҳисобланади.

Имом Аҳмад ва Термизий Абу Айюб розияллоҳу анҳудан қилишган ривоятда:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«حَالُّنَاوَاوُكَاوُسَلَاوَاوُطَعَّعَلَاوَاوُءَايَا حَلَا: نَيَا لَسُرْمَلَا نَنُ سَا نَمَّ عَا بَرَا».

«Тўрт нарса расулларнинг суннатларидандир: ҳаё, хушбўй сепиш, мисвок қилиш ва никоҳланиш», деганлар».

4. Ҳаё кишини жаннатга киритади.

Термизий Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан қилган ривоятда:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

**«ءَا فَا حَلَاوَاوُءَا فَا حَلَاوَاوُءَا دَبَلَاوَاوُءَا نَحَلَاوَاوُءَا نَمَّ يِيْحَتْ سَتَا نَمَّ يِيْحَتْ سَتَا
«رَأَا لِي».**

«Ҳаё иймондандир, иймон жаннатдадир. Ҳаёсизлик жафодир, жафо дўзахдадир», деганлар».

5. Ҳаё бандани бу дунё ва охираш шармандалигидан узоқлаштиради.

Ҳаё сифати бандани беҳаё гап-сўз ва ишлардан қайтариб туради. Бошқача қилиб айтганда, Аллоҳ таолодан ҳаё қилиб, гуноҳлардан узоқда бўлишига хизмат қилади. Беҳаёлар ҳаёсизликлари туфайли бу дунё ва охирашда шарманда бўладилар.

Термизий Анас розияллоҳу анҳудан қилган ривоятда:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«**هُنَّ أَرْبَعُ شَيْئَاتٍ فِي عَائِلَةِ نَاكَ أُمٌّ وَهُنَّ أَرْبَعُ شَيْئَاتٍ فِي شُحْرِ نَاكَ أُمٌّ.**

«Фаҳш нимада бўлса, албатта, ўшани шарманда қилади. Ҳаё нимада бўлса, албатта, ўшани зийнатлайди», деганлар».

6. Ҳаё динимиз Ислоннинг хулқидир.

Ибн Можа Ибн Аббос розияллоҳу анҳумодан қилган ривоятда Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«**هُنَّ أَرْبَعُ شَيْئَاتٍ فِي عَائِلَةِ نَاكَ أُمٌّ وَهُنَّ أَرْبَعُ شَيْئَاتٍ فِي شُحْرِ نَاكَ أُمٌّ.**

«Ҳар бир диннинг ўз хулқи бордир. Ислоннинг хулқи ҳаёдир», дедилар».

7. Ҳаё ҳамма нарсани ўзаги асли саналади.

Имом Бухорий ва Мусоимлар Имрон ибн Ҳусойн розияллоҳу анҳудан қилишган ривоятда:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«**رُبَّ خَيْرٍ فِي عَائِلَةِ نَاكَ أُمٌّ.**

«Ҳаё фақатгина яхшилик келтиради», деганлар».

Ҳаёси бўлмаган кишининг одамгарчилиги ҳам бўлмайди. Инсоният сафидан чиқиб, қуруқ гўшт ва суякдан иборат махлуққа айланиб қолади. Ундан яхшилик кутилмайди. Ҳаёси бўлмаган одам ваъдасига вафо қилмайди, омонатга хиёнат қилади, меҳмонга меҳмоннавозлик кўрсатмайди, қўшниларига азият беради...

Муҳаммад Али Муҳаммад Юсуф тайёрлади.